

правових принципів держави-учасниці відповідальність юридичної особи може бути кримінальною, цивільно-правовою або адміністративною.

У ст. 26 Конвенції ООН проти корупції від 31.10.2003 р. (підписана від імені України 11.12.2003 р., ратифікована - 18.10.2006 р., набрала чинності для України 01.01.2010 р.) теж зазначено, що відповідальність юридичних осіб може бути кримінальною, цивільно-правовою чи адміністративною.

Також за умови встановлення кримінальної відповідальності юридичних осіб (яка вже є у чинному вітчизняному законодавстві: адміністративному, господарському та цивільному) не буде вирішене найважливіше практичне питання: як змусити юридичну особу заплатити за заподіяну шкоду. Прихильники визнання юридичних осіб суб'єктами злочинів ще одним з видів покарань до них пропонують встановити штраф, мотивуючи це необхідністю поповнення державного бюджету України. Однак накласти штраф чи збільшити розмір штрафу (до максимальних розмірів) можна за допомогою адміністративного, господарського та цивільного законодавства України без допомоги кримінального законодавства. Інша справа – удосконалити механізм стягнення відповідних коштів за порушення цивільного, господарського або іншого регулятивного законодавства з визначеною із вказаною метою. Однак, вказане питання виходить за межі нашого дослідження.

ПРОФІЛАКТИКА ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ

Курсант 301 навчального взводу **Хроменко І.О.**

Науковий керівник: професор кафедри криминології та кримінально-виконавчого права, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник **Мінченко С.І.**

У сучасних соціально - економічних та соціально – політичних умовах проблема злочинності неповнолітніх набула особливої гостроти та актуальності. Фахівці з різних областей

висловлюють тривогу з приводу деградації молодого покоління, яке, ще не почавши жити, вже позбавило себе перспективи знайти гідне місце в суспільстві. Зростання різних форм девіантної поведінки, злочинності, аморальних проявів турбує все суспільство.

Детермінанти злочинів неповнолітніх загалом тотожні тим, що обумовлюють злочинність дорослих. Це ті ж самі кризові явища та процеси, що існують у нашому суспільстві на макро- і мікрорівні. Але у зв'язку з неповноліттям правопорушників вони мають свою специфіку.

Щодо статистичних даних то на кінець 2013 року на обліку в підрозділах кримінальної міліції у справах дітей органів внутрішніх справ України знаходилося 14 тис. 231 дитина. З числа цієї категорії 1 тис. жіночої статі, 1777 дітей віком до 11 років, 1557 дітей віком від 11 до 14 років, 5 тис. 665 дітей віком від 14 до 16 років, 6 814 дітей у віці 16-18 років.

Найбільша кількість дітей які перебувають на обліку це учні загальноосвітніх навчальних закладів – 7 тис. 915 осіб, 3 тис. 116 осіб становлять учні професійно-технічних навчальних закладів, 152 – студенти, курсанти вищих навчальних закладів.

Залишається складним питання обліку дітей, які вживають наркотичні засоби та алкогольні напої.

У звітному періоді поставлено на облік 1 тис. 830 дітей, схильних до вживання алкогольних напоїв, із них діагноз «алкоголізм» - 26 осіб.

Поставлено на облік 887 дітей, схильних до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів з них діагноз «наркоманія» – 62 особи.

До адміністративної відповідальності притягнуто 2006 неповнолітніх за вчинення дрібного хуліганства (ст. 173 КУпАП), 7796 – за розпивання спиртних напоїв у громадських місцях і появу в громадських місцях у стані сп'яніння (ст. 178 КУпАП), 3998 – за доведення дорослими особами неповнолітніх до стану сп'яніння (ст. 180 КУпАП).

Із загальної кількості дітей, які перебували на обліку, – 652 з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Проаналізувавши статистичні показники минулих років можна сказати, що злочинність неповнолітніх останнім часом все більше і більше зростає, і все частішими стають прояви «нетрадиційних» злочинів.

На нашу думку попередження злочинності неповнолітніх розглядається як процес, що складається з таких послідовних етапів: 1 – профілактики, яка може застосуватися до всіх неповнолітніх з тим, щоб виховати таку особистість, для якої вчинення злочину було б неприйнятним з огляду на її моральні якості, цінності, переконання, життєві та соціальні установки й орієнтири; 2 – запобігання, що переважно здійснюється спеціальними суб'єктами, коли профілактика «не спрацювала» й необхідно вжити заходів задля недопущення подальшого розвитку протиправної поведінки, коли у особи вже виник умисел на вчинення злочину, вчиняються необхідні підготовчі дії до злочину.

Враховуючи те, що певною мірою зруйнована система попередження злочинності з боку громадськості, яка існувала в часи радянської влади, було б ефективним відновлення діяльності тих об'єднань, товариств, організацій, що позитивно показали себе у напрямку протидії злочинності серед неповнолітніх. Зокрема, розгорнути роботу по створенню мережі громадських формувань у вигляді центрів для організації дозвілля неповнолітніх, підліткових клубів, фізкультурно-оздоровчих комплексів, культурно-виховних закладів, роботи з неблагополучними сім'ями тощо.